

ΕΤΟΣ 63ον

12 Ιουλίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 28 (3241)

Η ΦΩΤΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΓΕΤΩΝΩΝ

“Όταν ο Παῦλος ἔγραφε στήν Κόρινθο τήν πρός Ρωμαίους ἐπιστολή, ἀσφαλῶς δέν εἶχε κατά νοῦ τήν ἐποχή μας. Ἦθελε ἀπλῶς νά προετοιμάσει τό ταξίδι του στή Ρώμη, μέ τό ὅποιο εἶχε σκοπό νά διαπιστώσει τήν πρόοδο τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας. Μιάς Ἐκκλησίας πού ἰδρύθηκε ὄχι ἀπό Ἀποστόλους, ἀλλά ἀπό ἐμπόρους καί ταξιδευτές, ὅσους ἔφθαναν ἀπό τά Ἱεροσόλυμα μεταδίδοντας τά ὅσα ἐκεῖ εἶχαν συμβεῖ καί διαδίδοντας τή νέα πίστη μεταξύ πρώην ειδωλολατρῶν. Γι’ αὐτό καί ὁ Παῦλος γράφει ἀπευθυνόμενος σέ Χριστιανούς ὄχι ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλά ἐξ ἐθνικῶν. Γι’ αὐτό καί ἡ παρουσίαση τοῦ κηρύγματος του μέ τήν ἐπιστολή αὐτή δέν ἔχει τόν αὐστηρό χαρακτήρα ἀλλήλων ἐπιστολῶν, ἀλλά φροντίζει περισσότερο νά προτρέψει καί νά ἐνθαρρύνει στήν τήρηση τοῦ χριστιανικοῦ ἥθους μέσα στήν καρδιά τῆς κοσμοκράτειρας Ρώμης.

Οἱ παγετώνες

Δέν πρόκειται γιά τούς παγετώνες τῆς ἀπώτατης ἱστορίας τῆς γῆς, ὅταν τά πάντα κάλυπτε γιά τεράστιο χρονικό διάστημα ἓνα χοντρό στρώμα πάγου. Οὔτε πάλη, γίνεται λόγος γιά τούς πάγους τῶν πόλων τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ἀναηλοῖωτοι ἐπί αἰῶνες, ἐξαιτίας τῆς ἀνθρώπινης κατάχρησης καί ἀπληστίας κινδυνεύουν μέ ἀνατροπή τῆς φυσικῆς τάξης καί ἤδη μέ τήν πέραν τοῦ προσδοκώμενου τήξη τους δημιουργοῦν καταστρεπτικές συνέπειες. Καί οἱ μὲν καί οἱ δέ, ὑπό τίς ἀνάλογες συνθῆκες, λειώνουν καί καταργοῦνται.

Ὁ λόγος γιά τούς παγετώνες πού οἱ κρύες ἀνθρώπινες καρδιές κατ’ ἐξοχήν παράγουν καί συντηροῦν, μέ συνέπειες βλαπτικές ὄχι μόνον γιά τήν ἴδια τήν καρδιά, ἀλλά καί γιά ὅσους τήν προσεγγίζουν. Καί πῶς παγώνουν οἱ καρδιές;

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιβ' 6-14)

Τά χαρίσματα στή διακονία τῆς ἀγάπης

Ἄδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσεσχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλόγεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλόγεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

«Διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν» (Ματθ. 24,12). Ὅπου κυριαρχεῖ σωρευτικά ἡ ἀνομία καὶ περιφρονεῖται ἀκόμη καὶ ἡ ἀνθρώπινη, πολὺ δέ περισσότερο ἡ θεία δικαιοσύνη, τότε παγώνουν οἱ καρδιές καθὼς καταργεῖται ἡ ἀγάπη.

Τί συμβαίνει τότε; Χρειάζεται ἄραγε νὰ τὸ περιγράψουμε; Δέν τὸ ζοῦμε ὄλοι στὴν καθημερινότητά μας; Ποτέ ἄλλοτε δέν εἶχε καταγραφεῖ ἡ ἠθικὴ ἀποτυχία τόσο ἔντονα καὶ δραματικά στὸν τόπο μας! Ποτέ ἄλλοτε ἡ χώρα καὶ ὁ λαὸς της δέν εἶχαν ἐμφανίσει σημάδια τόσο προκεχωρημένης σήψης! Ποτέ ἄλλοτε ἡ πατριδα μας, ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα, δέν εἶχε προσδιορισθεῖ ὡς «πρωταθλήτρια τῆς διαφθορᾶς» ἀπὸ ὄσους ἀρθρώνουν δημόσιο ἢ εἰδικὸ ἐπιστημονικὸ λόγο. Ἡ αὐτονόμηση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό-Πατέρα του, τὸ ἐγωιστικὸ πρόταγμα τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἡ ἰδιοτελῆς ἀναστροφή καὶ ἀντιμετώπιση τῆς κοινωνίας μας, ὅλα αὐτὰ σημασιοδοτοῦν τὴν κατάργηση τοῦ νόμου τῆς ἀγάπης καὶ τὸ πάγωμα τῶν καρδιῶν. Κι αὐτὸς ὁ παγετὸς δέν ληιώνει μὲ ἀνθρώπινες μεθοδεύσεις, ἰδεοληψίες καὶ θεωρήσεις.

Ἡ φωτιά τοῦ Πνεύματος

Τὸ μόνο πού κατανικᾷ τὸν πνευματικὸ παγετὸ στὸν ἄνθρωπο, εἶναι τὸ πῦρ τῆς Θεότητος. Δέν εἶναι τυχαῖο τὸ ὅτι κατὰ τὴν Πεντηκοστή, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἐπιφοιτᾷ «ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν». Ἡ φωτιά τοῦ Πνεύματος πυρπολεῖ τὸν κάθε Ἀπόστολο καὶ τὸν κάνει διαπρύσιο κήρυκα τῆς Ἀποκεκαλυμμένης Ἀλήθειας. Κι ἔτσι, ὁ ἴδιος ἄνθρωπος πού πρὶν ἐμφανιζόταν φοβισμένος, δειλὸς, μίζερος, μετὰ παρουσιάζεται ὡς «ἠέων πνέων πῦρ»!

Τί εἶχε προσδιορίσει ὁ Κύριός μας ὡς ἀποστολή του; «Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν» (Λουκ. 12,49). Ἦλθα νὰ βάβω φωτιά στὴ γῆ, ν' ἀνάψω τὴν πυρκα-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα διαφορετικά, σύμφωνα μέ τήν χάριν πού μᾶς ἐδόθηκε, ἄς τά χρησιμοποιοῦσῶμεν, ἐάν προφητεῖαν, ἀνάλογα μέ τήν πίστιν μας, ἐάν ὑπηρεσίαν, εἰς τό ἔργον τῆς ὑπηρεσίας, ὁ διδάσκαλος, εἰς τήν διδασκαλίαν, ἐκεῖνος πού παρηγορεῖ, εἰς τήν παρηγορίαν, ἐκεῖνος πού δίνει κάτι, ἄς τό κάνῃ μέ γενναιοδωρίαν, ἐκεῖνος πού εἶναι προϊστάμενος, ἄς ἐργάζεται μέ ζῆλον, ἐκεῖνος πού ἐλεεῖ, ἄς ἐλεῇ μέ χαράν. Ἡ ἀγάπη νά εἶναι εἰλικρινής. Μισεῖτε τό κακόν καί προσκολλᾶσθε εἰς τό καλόν. Ὡς πρός τήν ἀδελφικήν ἀγάπην, νά εἴσθε γεμάτοι στοργήν ὁ ἕνας πρός τόν ἄλλον· ὡς πρός τήν ἀμοιβαίαν ἐκτίμωσιν, ὁ ἕνας νά ξεπερνᾷ τόν ἄλλον· νά μή εἴσθε ὀκνηροί ὡς πρός τόν ζῆλον, νά εἴσθε κατά τό πνεῦμα θερμοί, νά ὑπηρετεῖτε τόν Κύριον, νά καίρετε διά τήν ἐλπίδα σας, νά ἔχετε ὑπομονήν εἰς τήν θλίψιν, νά ἐπιμένετε εἰς τήν προσευχήν, νά συμμετέχετε εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν χριστιανῶν, τήν φιλοξενίαν νά ἐπιδιώκετε. Εὐλογεῖτε ἐκεῖνους πού σᾶς διώκουν, εὐλογεῖτε καί μή καταρᾶσθε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

γιά μέσα στίς καλοπροαίρετες καρδιές γιά νά δημιουργηθεῖ φλογερή ἀγάπη καί ζῆλος γιά τόν Θεό καί τόν ἀδελφό! Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολός του Παῦλος, ρητά παραγγέλλει: «τῷ πνεύματι ζέοντες». Ὅσοι θέλετε νά εἴστε κι ὄχι μόνο νά λέγεστε χριστιανοί, πρέπει νά καίγεστε ἀπό τή φωτιά τοῦ Πνεύματος, ὥστε οἱ ἐσωτερικές σας δυνάμεις νά κινουῦνται ἀπό τή θερμή ἀφοσίωση πού καλλιιεργεῖ ἡ πίστη καί ἐπομένως, τά κίνητρα τῆς ὁποίας ἐνέργειας, τῆς ὁποίας ἀπόφασης, τῆς ὁποίας ἐπιθυμίας νά εἶναι κατά Θεόν, ἀποτύπωση καί ἐκφορά τοῦ θείου θελήματος, χαρακτηρισμένα ἀπό τήν ἔμπνευση τοῦ Πνεύματος.

Πῶς ἀνάβει μέσα μας αὐτή ἡ φωτιά; Ἀνάβει κατά τό Βάπτισμα καί τό Χρίσμα, ὁπότε μέ τά Μυστήρια αὐτά ὁ ἄνθρωπος παίρνει τόν κιτῶνα ἀμόληντο, τήν παρακαταθήκη ἀκέραιη καί τή σφραγίδα ἄθραυστη. Ἡ πρόκληση εἶναι νά διατηρηθοῦν αὐτά καί νά μήν ἀπεμποληθοῦν στό ὄνομα τῆς κοσμικότητας καί τῆς ἐγκοσμιοκρατίας. Νά συνειδητοποιήσει ὁ ἄνθρωπος τί δωρεά τοῦ κάνει ἡ Ἐκκλησία, πόσο ψηλά τόν ἀνεβάζει, ἀλλῆ καί τί εὐθύνη τοῦ ἀναθέτει καλώντας τον νά σταθεῖ σέ αὐτό τό ὕψος! Γιατί τή φωτιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ὁποία δέν μπορεῖ νά καταργήσει καί νά νικήσει τίποτε τό κοσμικό καί πρόσκαιρο, μπορεῖ νά τήν καταλύσει καί νά τή σβῆσει τό ἀνθρώπινο θέλημα, ὅταν διαφοροποιηθεῖ ἀπό τό Θεῖο. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος χαράξει δρόμο διαφορετικό ἀπό τήν ὁδό τοῦ Κυρίου καί Τοῦ στρέψει τά νῶτα!

Πῶς συντηρεῖται μέσα μας αὐτή ἡ φωτιά; Μέ Μυστήρια ἄναψε, μέ Μυστήρια συντηρεῖται! Ἐξομολόγηση καί Θεία Κοινωνία. Ὑπάρχουν γιά νά φουτῶναι ἡ φωτιά, νά τινάζεται ἡ στάχτη καί νά μήν καταπνίγει τή φλόγα, νά ἐνι-

12 Ιουλίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Πρόκλου καί Ίλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αἰ.).
Ύχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ' 6 - 14 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 1 - 8.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ιουλίου, Ζ' Μαθαίου.
Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε' 14-19.

σχύεται τό πῦρ τό καταναλίσκον τήν κάθε μας στιγμή, ὥστε νά εἶναι κατά Θεόν ἡ ὄλη ζωή μας. Ἀλλά καί μέ ὅσα ἡ ἀσκητική τῆς Ὁρθοδοξίας μας χρησιμοποιεῖ ὡς ἄλλα ξύλα τά ὁποῖα ρίχνονται στή φωτιά γιά νά τήν κρατήσουν ἀναμμένη. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὅλα τά μέσα στή διάθεσή μας. Σέ μᾶς ἐναπόκειται ἡ ἀπόφαση τοῦ τί τελικά θά εἶμαστε μέσα μας!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ 8^{NS} ΗΜΕΡΑΣ

Ὁρθόδοξη Χριστιανική Ἐσχατολογία.
Μητρ. Ἀχελώου Εὐθυμίου (Κ. Στύλιου).

Τό θέμα τῆς Χριστιανικῆς Ἐσχατολογίας δέν εἶναι οὔτε ὁ Ἀντίχριστος οὔτε ἡ Κόλπηση, ἀλλά ὁ Χριστός καί ἡ θριαμβευτική ὀριστική Νίκη του κατά τοῦ Κακοῦ καί ἡ αἰώνια Βασιλεία του.

Ἡ σοβαρή, λοιπόν καί ἐνδελεχῆς μελέτη καί ἀναφορά στό θέμα τῶν ἐσχάτων εἶναι ἐπιβεβλημένη, ἀφ' ἐνός, γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ἀλήθειας, ὡς πρὸς τά θέματα τοῦ Ἀντιχρίστου καί τῆς Κοιλιάσεως, ἀφ' ἑτέρου, γιά τήν ἀνάδειξη τῆς σημασίας τῆς πίστεως καί τῆς ἐλπίδος στόν Χριστό, τό κοσμοσωτήριο ἔργο τοῦ Ὁποίου ὀλοκληρῶνεται καί τελειώνεται μέν κατά τοὺς ἐσχάτους καιροῦς, ὀριστικοποιεῖται δέ μέ τήν ἔναρξη τῆς 8^{ns} ἄχρονης Ἡμέρας τῆς αἰώνιας Βασιλείας του.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr